

kaanse behoefte om in Vietnam een vinger in de pap te houden, kan hij b.v. niet los zien van de olievondsten rond dit schiereiland. De reclameslagzin 'Mars geeft u weer energie', krijgt in dat licht een lugubere betekenis.

Hoe het zal gaan wanneer de olievoorraden in de wereld steeds krappere worden, is een benauwende vraag. Reeds thans kan men in de literatuur het woord 'energiecrisis' tegenkomen. Het is allerm minst vanzelfsprekend, dat de verdeelde mensheid tot vreedzamer gedrag zal geraken, wanneer de levenssappen opdrogen, waarvan industrielanden het moeten hebben. Een brute stormloop van de volkeren op de laatste bodemreserves is een aannemelijker verwachting. Het is niet zonder reden dat het volk met verreweg het hoogste energieverbruik overal ter wereld speurt naar fossiele brandstoffen. De Amerikaanse Geologische Dienst is de enige ter wereld, die een sterkbemande Foreign Branch heeft.

Ook de Nederlandse regering is zich bewust dat we er rekening mee moeten houden dat de oliestromen naar ons land (vooral afkomstig uit de Arabische wereld) niet onbeperkt zullen blijven aanzwellen. In de regeringsnota-Langman wordt gewaagd van 'de omstandigheid dat tegenover een in de gehele wereld bij voortduring snel stijgend energieverbruik een afnemende voorraad fossiele brandstoffen staat'. En hoe moeten we dan elektriciteit opwekken?

Het regeringsantwoord is 'kernenergie'. Het wordt 'niet onwaarschijnlijk' geacht, 'dat reeds in dit decennium het verlenen van opdrachten voor de bouw van kernenergiecentrales ook in Nederland in grotere omvang zal plaatsvinden dan tot voor kort werd verwacht'.

Geraamd wordt dat omstreeks het jaar 2000, kernenergiecentrales voor de helft zullen moeten voorzien in de dan verwachte elektriciteitsbehoefte, die - volgens de regeringcijfers - zeven- à achtmaal zo groot zal zijn als thans het geval is.

In deze van een schier onbeperkt groei-geloof getuigende regeringsnota gaat men er van uit, dat de aardgas- en oliestromen tot het jaar 2000 zullen blijven aanzwellen tot het vier- à vijfvoudige van thans, want die moeten de resterende helft energie leveren. En dat terwijl op dezelfde pagina van de nota gesproken wordt over 'een afnemende voorraad fossiele brandstoffen'.

Mocht het evenwel lukken om uit deze afnemende voorraad een voortdurend stijgende portie voor Nederland in de wacht te slepen, dan betekent dat nog meer reuzentankers (het bouwprogramma van de oliemaatschappijen is indrukwekkend),

voor onze kust en nog meer boringen in Noordzee, Waddenzee, IJsselmeer, met alle gevaren daarvan voor het milieu. En dat alles náást de vele kernenergiecentrales, die de komende jaren overal in ons land zullen verrijzen, terwijl het nog allerm minst zeker is welke de nadelige gevolgen daarvan zullen zijn.

Citaat uit Rapport van de Club van Rome: 'Omdat de kernenergie nu slechts voor een onbelangrijk deel voor de door de mens gebruikte energie zorgt, kan de mogelijke invloed van de door de kernreactoren uitgescheiden afvalstoffen op de omgeving slechts worden vermoed.'

Prof. Uytendogaardt in gesprek met VU-magazine:

'Men is begonnen met die kernenergie zonder een oplossing te weten voor het radioactief afval. Dat is nu typisch voor de westerse denkwereld, dat men maar raak doet zonder de gevolgen te beseffen.'

Koortsachtig is men in Europa en de V.S.

verwijst voor wat betreft de verwachtingen in Europa (Europese Gemeenschap) naar een in 1965 door Euratom gemaakte raming. 'In dit Eerste Indicatieve Programma wordt de verwachting uitgesproken dat de nucleaire elektriciteitsproductie in de Gemeenschap van 40.000 megawatt in 1980 zal toenemen tot 370.000 megawatt in het jaar 2000.'

In Nederland staat 1 kernenergiecentrale in Dodewaard met een capaciteit van 50 megawatt, die kortgeleden (tijdelijk) moest worden gesloten omdat er zwakke plekken waren ontdekt in pijpleidingen, waardoor radio-activiteit zou kunnen vrijkomen.

Een tweede kernenergiecentrale is in Zeeland in aanbouw (de Borssele-Centrale) met een negenmaal zo grote capaciteit (450 megawatt). Een groei van het nucleaire productievermogen in Nederland van 30.000 tot 40.000 megawatt tegen het jaar 2000 acht de nota van de minister van Economische Zaken niet uitgesloten.

echter bezig plannen voor kerncentrales te ontwikkelen. Rapport van de Club van Rome: 'Er wordt verwacht dat het in de V.S. geïnstalleerde energieopwekkingsvermogen met behulp van kernenergie zal stijgen van 11.000 megawatt in 1970 tot meer dan 900.000 megawatt in het jaar 2000.' De enkele maanden geleden gepubliceerde kernenergienota van minister Langman

En waarom moet dat alles? Moet de welvaart per se altijd maar blijven stijgen? Prof. dr. B. Goudzwaard (econoom) in recente rede aan de VU:

'De westerse vooruitgangsidee is onbijbels, (...) omdat ze het voortjakkeren op het jaagpad van een altijd doorgroeiende welstand tot een doel in zichzelf heeft verheven.'